

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie	marek 600.—
Półrocznie	300.—
Kwartalnie	150.—
Miesięcznie	75.—

Zgierz,

dn. 22 kwietnia
1922 roku.

Cena ogłoszeń

za wiersz 1-szpaltowy
za tekstem Mk. 40.—

Wychodzi w soboty.

Wiadomości miejskie.

W sprawie handlu mlekiem. Reskryptem z dnia 4 b. m. №AD.1408-I-II Województwo wyjaśnia, że handel mlekiem należy do przemysłów wolnych a nie koncesjonowanych—skutkiem czego prócz obowiązku wykupienia świadectwa przemysłowego—zezwole nie Starostwa na prowadzenie tego rodzaju handlu nie jest wymagane.

W wypadkach, gdy handlujący dopuszcza się fałszowania artykułów spożywczych i napojów popełnia przekroczenie art. 210 K.K. i ulega karze w artykule tym przewidzianej — gdy zaś handlujący artykuły spożywcze lub napoje czyni niezdatnymi do użycia lub dopomaga do ich zepsucia, aby je pozbyć z widocznym zyskiem, podlega karze z art. 24 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. (Dz. U. № 67 p. 449).

W obu tych wypadkach kompetentnych do orzekania jest właściwy sąd pokoju, który może nadto orzec w myśl art. 218 K. K. ewentualnie art. 31 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. utratę uprawienia przemysłowego.

Jednak nie wyklucza to prawa nadzoru, jakie przysługuje Starostwu nad zakładami handlowymi lub przemysłowymi ze względów sanitarnych na podstawie art. 11 ustawy z dnia 25.VII. 1919 r. (Dz. U. № 67 p. 402) na zasadzie którego, jeśli prowadzenie przemysłu pociąga za sobą i przyczynić się może do rozszerzenia chorób zakaźnych — może Starostwo na wniosek Komisji Sanitarnej zarządzić zamknięcie zakładu przemysłowego lub handlowego i to niezależnie od odstąpienia sprawy władzy sądowej do rozpoznania, jeśli równocześnie zauważono, iż handlujący dopuścił się przekroczenia art. 210 K. K. lub art. 24 ustawy z 2.VII. 1920 r.

Jednocześnie zaznacza się, iż Starostwo nadal nie będzie udzielało zezwoleń na handel mlekiem.

Dozór nad kotłami parowymi. Podaje się do wiadomości właścicielom kotłów parowych, iż z dniem 30 kwietnia j. b. upływa termin zgłoszenia kotłów do Stowarzyszenia Dozoru Kotłów w Warszawie pod rygorem kar przewidzianych w art. 5 ustawy z dnia 31 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 50).

W myśl rozporządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 27. I. 1922 r. nadzór nad wszystkimi kotłami sprawują władze administracyjne II instancji. Bezpośredni zaś nadzór przekazano wyżej wymienionemu Stowarzyszeniu.

Protokół posiedzenia Rady Miejskiej z dnia 22 marca 1922 r.

Pod przewodnictwem burmistrza, przy współudziale sekretarza radn. Grünberga, w obecności 14 radnych i 5 członków Magistratu, pod nieobecność radnych: Czaplńskiego, Grodzickiej, Haukego, Kamińskiego, Kurowskiego, Lewandowskiego i Wasilewskiego, — przystąpiono do obrad, obejmujących następujący porządek dzienny:

1) odczytanie protokołów poprzednich posiedzeń;

- 2) trzecie czytanie budżetu miejskiego na rok 1922;
- 3) komunikaty;
- 4) wolne wnioski.

Na wstępie przewodniczący burmistrz Świercz, stwierdzając quorum, ogłasza prawomocność posiedzenia.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego burmistrz Świercz oznajmia obecnym, że do wiadomości Magistratu doszło jakoby jeden z pp. radnych, mianowicie r. Sitka, podczas jazdy tramwajowej powrotnej z Łodzi do Zgierza zachował się niewłaściwie, wyrażając się ujemnie o państwowości polskiej. Burmistrz Świercz, nie przesądzając istoty sprawy, zauważa, że podobne postępowanie, gdyby miało istotnie miejsce, zważywszy to, że r. Sitka jest obywatelem naszego kraju, piastującym w dodatku mandat radnego, — jest godne napiętnowania. Burmistrz Świercz proponuje powierzyć wyjaśnienie oraz pozycję odpowiedniej decyzji w sprawie r. Sitki specjalnej komisji radzieckiej.

Zgodnie z wnioskiem burmistrza Świercza Rada Miejska przekazuje sprawę zachowania się r. Sitki w wymienionych wyżej okolicznościach, w celu przeprowadzenia odpowiednich dochodzeń, Komisji, ukonstytuowanej zarazem w osobach radnych: Czaplńskiego, Pawlikowskiego, Lewandowskiego, Zerndta i Morgensterna.

Radny Sitka twierdzi, że stawiane mu zarzuty są pozbawione podstawy i oświadcza, że do czasu wyjaśnienia sprawy nie będzie brał czynnego udziału w posiedzeniach Rady Miejskiej.

Poczem protokoły poprzednich posiedzeń Rady Miejskiej z dn. 15 marca i z dn. 16 marca r. b. przyjęto w przedłożonych brzmieniach.

Przystąpiono do rozpraw nad 3 punktem porządku dziennego, odkładając III czytanie budżetu do czasu załatwienia spraw bieżących.

Burmistrz Świercz oznajmia, że w związku z zamierzonym przez Elektrownię Zgierską podniesieniem cen za energię elektryczną, tudzież zgodnie z decyzją Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dn. 28 II. zostaje powołana do życia komisja rzeczoznawców, w skład której wejdą przedstawiciele Magistratu i Elektrowni. Komisja ta ma na celu przeprowadzenie rewizji orzeczenia Komisji Rozjemczej z dn. 12. XII. 20 r. w sprawie unormowania cen za prąd elektryczny.

Rada Miejska uchwała powołać do rzeczony wyżej Komisji rzeczoznawców p. Bota, pozostawiając wybór drugiego członka komisji Magistratowi dla zdecydowania.

Poczem Burmistrz Świercz odczytuje pismo miejscowego Związku Nauczycieli Szkół Powszechnych, powiadamiające o uchwale ogólnego zebrania nauczycielstwa, które na podstawie przedłożonych motywów domaga się zrównania kwot dodatku miejskiego dla wszystkich nauczycieli.

Ławnik Chrupkova, wypowiadając się przeciwko uwzględnieniu żądań ogólnego zebrania nauczycieli, zaznacza, że Magistrat, wnosząc o wypłacenie większej o Mk. 3,000.— kwoty dodatku miejskiego dla nauczycieli—kierowników szkół, miał na uwadze, że kierownicy szkół mają znacznie więcej pracy od reszty nauczycieli, gdyż pozostawioną jest im piecza nad całością inwentarza szkolnego.

Przyczem Wydział Szkolny z tytułu pobieranego przez kierowników większego dodatku jest uprawniony do stawiania swych wymagań, co znacznie ułatwia pracę Wydziału.

Radny Paul oświadcza się za uwzględnieniem żądań nauczycielstwa, wskazując na to, że nauczyciele—kierownicy wzamian za czas trawiony przy załatwianiu spraw związanych ze stroną gospodarczo—administracyjną szkół, obowiązani są do znacznie mniejszej ilości godzin nauczania.

Po dłuższej dyskusji Rada Miejska 7 głosami za przy 4 przeciw i 1 wstrzymujących się od głosowania uchwała utrzymać w mocy uchwałę swą, powziętą podczas II czytania budżetu, która to uchwała przewiduje kredyt na dodatek miejski dla nauczycieli szkół powszechnych w sumie Mk. 6,276,000.— t. j. miesięcznie Mk. 10,000.— dla kierownika szkoła i Mk 7,000.— dla nauczyciela, nie zajmującego się kierownictwem szkoły.

W związku z wnioskiem Magistratu o przyjęcie 1 pracownika do Wydziału Podatkowego, Rada Miejska na wniosek r. Paula, mając na uwadze, znaczny nawał pracy we wszystkich wydziałach Magistratu, uchwała unieważnić uchwałę swą powziętą na posiedzeniu w dn. 21 lutym r. b. w przedmiocie powołania komisji do badania działalności poszczególnych wydziałów w celu przeprowadzenia ewentualnej redukcji urzędników.

Przystąpiono do dalszych rozpraw nad budżetem miejskim na rok 1922 w III czytaniu.

W rozchodzie Rodz. I z racji organizowania na terenie pow. Łódzkiego Kasy Chorych na wniosek Magistratu uchwalono wstawić kredyt Mk. 500,000,— który służyć będzie jako zaliczka mająca być wpłaconą do Kasy Chorych na pierwsze koszty organizacyjne tejże Kasy. Zaliczka ta zostanie w przyszłości potrąconą z sumy należnej od Magistratu z tytułem ubezpieczenia robotników i pracowników miejskich.

Poczem Rodz. I „Zarząd Główny“ w przychodzie Mk. 655,000.— w rozchodzie Mk. 15,485,36.— uchwalono wszystkimi głosami za przy 3 wstrzymujących się od głosowania.

Rozdział II w przychodzie podwyższono o Mk. 1,000,000.— w drodze podwyższenia opłat za oględziny i ubój bydła w rzeźni miejskiej od następujących norm:

za ubój i oględziny rogowiczy (krowy i woły) Mk. 750.—
 „ „ „ nierogaczyny (świnie) „ 650.—
 „ „ „ innych zwierząt (kozy i owce) „ 300.—

Poczem Rozdział II w przychodzie Mk. 18,106,690.— w rozchodzie Mk. 7,875,960.— uchwalono wszystkimi głosami za przy 3 wstrzymujących się od głosowania.

Rozdział III w rozchodzie w sumie Mk. 1,150,000.— uchwalono wszystkimi głosami za przy 3 wstrzymujących się od głosowania.

W rozchodzie Rodz. IV uchwalono umieścić kredyt w sumie Mk. 1,000,000.— przeznaczony na budowę nowego urządzenia kąpielowego, oraz zmontowania nowego zbiornika do wody.

Całość Rodz. IV w przychodzie w sumie marek 6,531,000.— w rozchodzie Mk. 10,301,500.— uchwalono wszystkimi głosami za przy 3 wstrzymujących się od głosowania.

Rozchód Rozdziału V. postanowiono podwyższyć o Mk. 3,000,000.— w drodze umieszczenia kredytu tejże wysokości przeznaczonego na budowę nowych wzgl. pogłębienie istniejących nowych studzien.

Poczem Rozdział V. w przychodzie w sumie Mk. 4,888,00.— w rozchodzie Mk. 19,886,500.— uchwalono wszystkimi głosami za przy 3 wstrzymujących się od głosowania.

Po powyższym p. Przewodniczący zamknął posiedzenie.

Protokół posiedzenia Rady Miejskiej dnia 30-go marca 1922 r.

Pod przewodnictwem wice-burmistrza Tuszyńskiego, przy współudziale sekretarza radn. Grünberga, w obecności 13 radnych i 4 członków Magistratu, pod nieobecność radnych: Grodzickiej, Karasińskiego, Pomorskiego, Paula, Borowskiego, Pawlikowskiego, Szymańskiego i Sitki, — przystąpiono do obrad, obejmujących następujący porządek dzienny:

- 1) odczytanie protokołu ostatniego posiedzenia;
- 2) dalsze rozprawy nad budżetem na rok 1922 w III czytaniu;
- 3) komunikaty;
- 4) wolne wnioski.

Na wstępie protokół ostatniego posiedzenia Rady Miejskiej po odczytaniu przyjęto w przedłożonym brzmieniu.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego r. Morgenstern, poruszając sprawę wybuchłego pożaru we wsi Słowik powstałego od iskrzy z parowozu kolejki dojazdowej do Ozorkowa,

zapytuje Magistrat, czy wszczęte zostały odpowiednie kroki w kierunku zapobieżenia powstawaniu podobnych wypadków na przyszłość.

Wice-burmistrz Tuszyński zaznacza, że w umowie ogólnej, jaka będzie zawarta z Dyrekcją Kolejek, bezpieczeństwo miasta i nieruchomości przylegających do linii kolejki dojazdowej zostanie zawarowane.

Radny Morgenstern zauważa, że niezbędną rzeczą jest uzyskanie odpowiednich gwarancji jeszcze przed zawarciem umowy, gdyż wypadki powstania pożaru od iskrzy z parowozów kolejki mogą się powtórzyć.

W konkluzji Rada Miejska na wniosek r. Morgensterna poleca Magistratowi wszczęć potrzebne starania u władz nadzorczych w kierunku uzyskania od Dyrekcji Kolejek Dojazdowych dostatecznych gwarancji, zapewniających zarówno bezpieczeństwo jak i ewent. odpowiedzialność pieniężną za straty wywołane pożarami wynikłymi od iskrzy z parowozów kolejki dojazdowej, kursującej na przestrzeni Zgierz—Ozorków.

Przystąpiono do dalszych rozpraw nad budżetem miejskim na rok 1922 w III czytaniu.

W przedmiocie sposobu pokrycia sumy Mk. 5,006,000.— nałożonej w drodze repartycji na adjacjentów pow. Łódzkiego przez Wydział Powiatowy na miasto z tytułu udziału w kosztach utrzymania powiatowej policji państwowej 9 głosami za przy 4 przeciw uchwalono wniosek Magistratu, zgodnie z którym suma Mk. 5,006,000.— zostanie pokrytą w drodze rozłożenia na mieszkańców miasta w formie specjalnego podatku na policję.

Wniosku radn. Morgensterna, żądającego wstawienia do budżetu i pokrycia sumy Mk. 5,006,000.— na koszty utrzymania policji z dochodów ogólnych, z uwagi na wynik powyższego głosowania, nie głosowano.

Przystąpiono do Rozpraw nad Rodz. VII „Wydział Szkolny“ W tyt. II na wniosek radn. Haukego uchwalono jednomyślnie podnieść kredyt na dodatek miejski dla nauczycieli o sumę Mk. 84,000.— z tym, że suma ta zostanie zużyta w celu dalszego wypłacania dodatku miejskiego matce zaginionego na wojnie nauczyciela szkoły powszechnej Jaskulskiego.

Poczem poszczególne tytuły Rodz. VII. w rozchodzie, a mianowicie:

tytuł I w sumie Mk. 9,062,000	tytuł II w sumie Mk. 3,970,000
„ III „ „ „ 1,770,000	„ IV „ „ „ 957,500
„ V „ „ „ 500,000	„ VI „ „ „ 535,225
„ VII „ „ „ 10,000,000	„ VIII „ „ „ 590,000
„ IX „ „ „ 1,560,000	„ X „ „ „ 500,000
„ XI „ „ „ 600,000	

uchwalono wszystkimi głosami za przy 4 wstrzymujących się od głosowania.

Ławnik Chrupkowa referuje wyczerpująco sprawę przyjęcia przez miasto Uniwersytetu Ludowego przy Polskiej Macierzy Szkolnej.

W przedmiocie przyjęcia Uniwersytetu Ludowego zabiera głos radny Grünberg konstatując, że wreszcie na dzisiejszym posiedzeniu Wydział szkolny uznaje, że przejęcie przez miasto zarówno Uniwersytetu Ludowego jak i Biblioteki im. B. Prusa jest uzależnione od decyzji Rady Miejskiej. Potrzeba istnienia Uniwersytetu Ludowego i wynikający stąd pożytek dla mieszkańców nie może być kwestionowany, — zachodzi jedynie wątpliwość, czy przez umiastowienie Uniwersytetu Ludowego uzyskane zostaną większe, jak dotychczasowe, rezultaty pracy. Już obecnie można stwierdzić z całą pewnością, że wydatki związane z funkcjonowaniem Uniwersytetu ogromnie wzrosną, gdyż placówka mająca charakter społeczny, korzystała z bezinteresownej pracy jednostek dobrej woli. Uchwalenie budżetu Uniwersytetu Ludowego w przedłożonych ramach byłoby dowodem braku krytycyzmu członków Rady Miejskiej, gdyż nie można powiększać wydatków, mając na uwadze ogromne trudności finansowe, z jakimi boryka się Magistrat. Przyjmowanie wzorów zachodnio-europejskich w dziedzinie urządzeń oświatowych w obecnych a-normalnych jeszcze czasach winno odbywać się nie gwałtownie, lecz w drodze stopniowej ewolucji. Należałoby zwrócić bacniejszą uwagę w kierunku wyznaczenia odpowiedzialnych źródeł dochodu, tymczasem przykład z kolejką dojazdową odnośnie do sprawy podatku od biletów jazdy nie jest budujący. Streszczając się, radny Grünberg zaleca odroczenie sprawy przyjęcia Uniwersytetu Ludowego przy Polskiej Macierzy Szkolnej i pozostawienie dotychczasowego stanu rzeczy.

Radny Morgenstern powątpiewa, czy kierownictwo Uniwer-

sytytu Ludowego winno spoczywać w ręku specjalnego kierownika i zauważa, że kierownictwo to powinien objąć Wydział Szkolny.

Ławnik Chrupkowa twierdzi, że warunkiem postawienia Uniwersytetu Ludowego na odpowiednim poziomie naukowym jest jedynie powierzenie kierownictwa Uniwersytetu Ludowego wykwalifikowanej sile pedagogicznej. Odpowiadając na wywody radn. Grünberga, ławnik Chrupkowa wyraża zdziwienie, wywołane stanowiskiem radn. Grünberga w sprawie Uniwersytetu Ludowego, zważywszy, że kwestja umiastowienia Uniwersytetu została przez Radę Miejską już przesądzoną.

Radny Grünberg oświadcza, że nie liczył zgola na zmianę stanowiska większości Rady Miejskiej, w zamiarze mówcy leżało tylko przedstawienie faktu w należytych świetle.

W głosowaniu wniosek r. Morgensterna, żądający skreślenia z budżetu Miejskiego Uniwersytetu Ludowego sumy Mk. 150,000. przeznaczony na wynagrodzenie dla kierownika odrzucono wszystkimi głosami przeciw przy 2 gł. za wnioskiem.

Następnie zgodnie z wnioskiem Magistratu wszystkimi głosami za przy 3 przeciw i 1 wstrzymujący się od głosowania pozostawiając uchwałę:

„Rada Miejska uchwala przejęcie pod egidę miasta Uniwersytetu Ludowego przy Polskiej Macierzy Szkolnej z dn. 1 marca r. b., uchwalając zarazem budżet Miejskiego Uniwersytetu Ludowego w rozchodzie w sumie Mk. 590,000.— i w przychodzie w sumie marek 72,000.—

Następnie ławnik Chrupkowa, omawiając przebieg pertraktacji z Zarządem Biblioteki im. B. Prusa w przedmiocie przejęcia przez miasto teje Biblioteki, które zostały uwieńczone pomyślnym skutkiem, przedkłada budżet Biblioteki w celu uchwalenia przez Radę Miejską.

Radny Grünberg, podkreślając swe stanowisko, zmiierzając do udzielenia Bibliotece najdalej idącej pomocy finansowej w postaci subwencji miejskiej, wypowiada się przeciwko umiastowieniu Biblioteki, wskazując na to, że koszty utrzymania Biblioteki niepomiernie wzrosną, gdyż jednostki pracujące dotychczas w Bibliotece honorowo usuną się od pracy, a zaangażowany personel będzie trzeba opłacać. Sprawa przejęcia Biblioteki w przeciwieństwie do przejęcia Uniwersytetu Ludowego nie została jeszcze przez Radę Miejską zdecydowaną, zaś wzmiaran za udzielenie subwencji czynnik miejskie będą miały prawo zastrzec sobie należyta ingerencję w działalność Biblioteki.

Wniosek radn. Kamińskiego w przedmiocie zmniejszenia wynagrodzenia dla sił pomocniczych w Bibliotece do Mk. 10,000.— miesięcznie dla jednej sily pomocniczej, — uchwalono.

W głosowaniu zgodnie z wnioskiem Magistratu Rada Miejska 9 głosami za przy 1 przeciw i 3 wstrzymujących się od głosowania uchwała przejąć Bibliotekę im. B. Prusa pod egidą miasta.

Przyjem budżet Biblioteki Miejskiej w rozchodzie w sumie Mk. 1,560,000.— przyjęto 9 głosami za przy 3 przeciw i 1 wstrzymującym się od głosowania, w przychodzie w sumie Mk. 225,000.— 8 głosami za przy 1 przeciw i 4 wstrzymujących się od głosowania.

Oświadczenie Frakcji P.P.S. w przedmiocie wycofania przez tę Frakcję wniosku o udzielenie subwencji Bibliotece im. J. Piłsudskiego, — przyjęto do wiadomości.

W przedmiocie udzielenia subwencji Bibliotece Żydowskiej zabiera głos radny Grünberg, wypowiadając się za udzieleniem subwencji teje Bibliotece oraz wskazując na specjalny charakter tej Biblioteki, przeznaczonej do użytku ludności żydowskiej, która ponosząc narówni ze wszystkimi mieszkańcami ciężary podatkowe, jest uprawnioną do korzystania z subwencji miejskiej.

W głosowaniu za wnioskiem udzielenia subwencji Bibliotece Żydowskiej padło 4 głosy, przeciw 7 głosom przy 3 wstrzymujących się od głosowania.

Przewodniczący stwierdza, że wniosek powyższy upadł. W sprawie 10-miljonowego kredytu w rozchodzie Roz. VII wice-burmistrz Tuszyński komunikuje, że Magistrat, umieszczając kredyt w tej wysokości w budżecie, stał na stanowisku, że wszystkie dochody, płynące z nieruchomości miejskich przeznaczone zostają na budowę szkoły.

Na wniosek radn. Morgensterna w przewidywaniu uzyskania od Państwa 40% dotacji na budowę szkoły w miarę postępu robót, Rada Miejska uchwala umieścić w przychodzie Rozdz. VII sumę Mk. 10,000,000.— z tytułu przewidzianej dotacji na budowę szkoły ze strony Skarbu Państwa, — podnosząc zarazem w rozchodzie R. VII kredyt na budowę szkoły do marek 20,000,000.—.

Następnie uchwalono 10 gł. za przy 3 wstrzymujących się od głosowania wstawić do rozchodu Rozdz. VII. sumę Mk. 500,000.—, przeznaczoną na pokrycie wydatków związanych z przymusową kąpielą dziatwy szkół powszechnych.

Petycję Niemieckiego Stowarzyszenia Gimnazjalnego w przedmiocie udzielenia dla Progimnazjum subwencji w sumie marek 250,000.— w głosowaniu przy 5 gł. za i 8 przeciw odrzucono. Poczem Rozdział VII. „Wydział Szkolny“ w przychodzie w sumie Mk. 567,000.—, w rozchodzie w sumie marek 30,044,825 uchwalono 2 głosami za przy 4 przeciw.

Po powyższym wobec opuszczenia sali posiedzeń przez kilku radnych i wynikłego stąd braku quorum p. przewodniczący zamknął posiedzenie.

Nadane

Szanowny Panie Redaktorze!

W imię bezstronności proszę o umieszczenie następującego wyjaśnienia w sprawie artykułu „Państwo Policyjne“, umieszczonego w Nr. 3 miesięcznika Zgierskiego „Echo“:

Autor wspomnianego artykułu, p. Więckowski, kilkakrotnie porusza moje nazwisko, przypisując mi różne zarządzenia w zakresie komisji sanitarnej w Zgierzu wchodzące, a zwłaszcza co do kompetencji poszczególnych członków wzmiankowanych Komisji.

Uważam, iż błędne z rozmysłem infomowanie społeczeństwa przez dziennikarza jest przedewszystkiem nieuczciwe i dlatego tylko zabieram głos, aby dać wyjaśnienie.

Pan Więckowski winien był przedewszystkiem dokładnie poznać sprawę, o której zamierzał pisać, winien był dokładnie zorientować się w tej sprawie, aby mylnych i niesumiennych informacji ogółowi Zgierskiemu nie podawać. Przedewszystkiem p. Więckowski zapewne celowo nie rozgranicza kompetencji między władzą państwową, a samorządową, ściślej mówią między Starostwem, a Wydziałem Powiatowym Sejmiku Łódzkiego. Rzeczą bowiem jest jasną i zrozumiałą dla wszystkich (tylko niestety nie dla p. Więckowskiego), iż *za okólnik*, którego odpis pan Więckowski przytacza, *odpowiada ta władza, która ten okólnik wydała*, t. j. Starosta, ewentualnie lekarz państwowy, t. j. powiatowy, ja zaś, jako lekarz Sejmiku mogę i muszę brać *odpowiedzialność za zarządzenia, wydane w imieniu Wydziału Powiatowego Sejmiku*, które w zakresie spraw sanitarnych sam podpisuje. Nie wolno więc przypisywać mi tej redakcji okólnika, gdyż to nie zgadza się z prawdą.

Stwierdzam dalej, iż rzeczywiście byłem na posiedzeniu Wydziału zdrowotności w Zgierzu, gdzie zaproponowałem 3 komisje sanitarne o składzie, który podaje okólnik Starostwa, lecz kategorycznie prostuje fałszywie podaną informację, jakobym proponował by przewodniczącym Komisji rewirowej miał być posterunkowy policji, gdyż o tem na posiedzeniu Wydziału Zdrowotn. nie było mowy ani też taka koncepcja w głowie mej nie powstała.

Najlepszym zresztą dowodem mego stanowiska co do udziału i funkcji poszczególnych członków Komisji sanitarnej jest fakt iż przy t. zw. kontroli sanitarnej w gminach, którą to sprawę specjalnie zajmę się wysyłam w imieniu Wydziału Powiatowego do poszczególnych gmin polecenia tej treści, iż *dnia tego a tego nadzorczytni sanitarna dokona kontroli sanitarnej przy udziale funkcjonariusza policji i członka gminnej Komisji sanitarnej*.

A więc nonsensem byłoby żądanie moje, by lekarza podporządkować posterunkowemu policji, kiedy tego nie czynie co do nadzorczytni sanitarnej.

Co do „osobistej animozji do p. D-ra Kleniewskiego“, dalej, iż „jestem zwolennikiem Państwa Policyjnego“ i tym podobnych bredni, to przechodzę nad tem do porządku dziennego, z nadto bowiem droga mi jest sprawa której służyć, bym miał czas tracić na te gołosłowne wycieczki p. Więckowskiego.—

Kończąc niniejsze wyjaśnienie, jestem przekonany, iż tak pisane artykuły, jak „Państwo Policyjne“ czynią szkodę podwójną 1) informują fałszywie dane środowisko społeczne 2) dyskredytują stanowisko p. Więckowskiego jako dziennikarza.

Z poważaniem D. Starzyński

Łódź, dnia 21 marca 1922 r.

Ogłoszenia urzędowe.

Regulamin

miejskiego przytułku noclegowego w Zgierzu przy ul. Szczęśliwej dom Grebsza.

1) Noclegi w przytułku są bezpłatne.

2) Z noclegów w przytułku korzystać mogą:

- a) każdy (a) mieszkajec (nka) gminy obcej, który (a) wykaże się odpowiedniem poleceniem policji. W razie braku takiego polecenia, w wyjątkowych, zasługujących na uwzględnienie wypadkach wystarczy dostateczne wylegitymowanie się dokumentami osobowemi;

b) każdy (a) mieszkaniec (nka) miasta Zgierza, który (a) wykaże się zaświadczeniem opiekuna dzielnicowego, że z powodu nadzwyczajnych okoliczności (pożar, remont mieszkania i t. p.) nie ma chwilowo własnego pomieszczenia.

3) Osoby wymienione w punkcie 2 pod literą a) mogą z noclegów w przytułku korzystać jednym ciągiem nie więcej jak 3 noce; zaś osoby wymienione w tymże punkcie pod lit. b) nie więcej jak 10 nocy.

W wyjątkowych wypadkach może komisja Opieki Społecznej na wniosek opiekuna dzielnicowego, a w pilnych wypadkach Wydział Opieki Społecznej na wniosek gospodyni przytułku termin korzystania z noclegów przedłużyć.

4) Przytułek otwarty jest porą letnią od godz. 9-ej wiecz. do 7-ej rano, zaś porą zimową od godz. 7-ej wiecz. do 8-ej rano, przyczem za porą letnią uważany jest czas od 1 kwietnia do 30 września, zaś za porą zimową czas od 1 października do 31 marca.

Poza wyszczególnionymi godzinami przebywanie w lokalu jest zabronione.

5) Osoby, korzystające z przytułku, są zobowiązane do ścisłego wykonywania poleceń gospodyni, dotyczące porządku i czystości.

6) Osoby, nie stosujące się do niniejszych przepisów lub zakłócające spokój współlokarorów, mogą być przez gospodynię z przytułku usunięte.

Wydział Opieki Społecznej przy Magistracie m. Zgierza.
Stanisław Sheybal.

Rozporządzenie.

Ministra Pracy i Opieki Społecznej
z dnia 26 stycznia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu
w sprawie czasu pracy osób zatrudnionych przy pilnowaniu.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 roku o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. Rz. P. 1920 r. № 2, poz. 7) zarządzi się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze reguluje czas pracy osób, zatrudnionych pilnowaniem zakładów pracy, oraz urządzeń i materiałów w zakładach, w których czas pracy jest normowany na zasadzie przepisów ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu — o ile nie podlegają one bezpośrednio poszczególnym Ministerstwom — a mianowicie:

- a) pilnujących całości i bezpieczeństwa budynków, urządzeń i ruchomości;
- b) odźwiernych, portjerów, dozorców bram i t. p.;
- c) dozorców i stróżów placowych, parkowych, mostowych i t. p.;
- d) osób, nadzorujących urządzenia przeciwpożarowe, oraz członków stałych straży ogniowych, utrzymywanych przez zakłady na własny użytek.

§ 2. Czas pracy osób, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, gdy wykonywa przez nie pilnowanie nie jest połączone z jakąkolwiek inną pracą, nie może przekraczać 12 godzin na dobę.

W godzinach pracy winien pracownik mieć możliwość spożycia posiłku bez opuszczenia miejsca pracy.

§ 3. Przy pracy na dwie zmiany w ciągu doby przesuwanie zmian winno następować nie rzadziej niż co dni 14; przy przesuwaniu zmian czasu pracy poszczególnego pracownika jednorazowo może być przedłużony najwyżej do 18 godzin.

§ 4. Czas pracy osób, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, a wykonywujących w czasie pilnowania jednocześnie inną przerywaną pracę dodatkową, może być, w razie udowodnionej potrzeby, przedłużony do 10 godzin na dobę za uprzednim zezwoleniem Inspektora Pracy właściwego obwodu. a do 12 godzin za takimże zezwoleniem Inspektora Pracy właściwego okręgu.

§ 5. Postanowienia art. 10 i 14 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu nie mają zastosowania do osób, objętych niniejszym rozporządzeniem.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: (—) **L. Darowski.**
Minister Przemysłu i Handlu: w z. **Henryk Strashburger.**

Rozporządzenie

Ministra Robót Publicznych
z d. 3 marca 1922 roku

w sprawie wysokości budowli na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Na mocy art. 1 p. 8 ustawy z dnia 29 kwietnia r. 1919 w przedmiocie organizacji i zakresu działania Ministerstwa Robót Publicznych (Dz. P. P. P. № 39, poz. 283) zarządza się, co na-

Magistral.

stępuje:

§ 1. Uchyla się moc obowiązująca: 1) p. 10 przepisów ogólnych policji budownitczej dla miast w Królestwie Polskiem z dnia 26 września 1820 r. (zbiór przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego cz. I, tom II, wyd. r. 1866) i p. 10 rozporządzenia, rozwijającego przepisy policji budownitczej z dnia 16 października 1820 r. (uzupełnienie cz. I, t. II zbioru przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego wyd. 1867 r.) — 2) p. 4 rozporządzenia Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych z dnia 6. 18. lutego 1859 r. (zbiór przepisów administracyjnych Królestwa Polskiego, cz. I, t. II, wyd. 1886 r.) oraz 3) przepisów ogólnych dotyczących nadzoru policyjno-budowlanego nad budowlami prywatnymi m. st. Warszawy, zatwierdzonych rozporządzeniem prezydenta policji z dnia 21 lipca 1916 r.

§ 2. Na terenie b. zaboru rosyjskiego:

1) Wysokość domu frontowego z reguły nie może przekraczać szerokości przylegającej ulicy.

Budynek, znajdujący się na rogu ulic różnej szerokości, może zachować od strony ulicy węższej wysokość dozwoloną od strony ulicy szerszej, lecz podwyższenie to może się rozciągnąć najwyżej na długość, równającą się półtora raza wziętej szerokości ulicy węższej.

2) Wysokość domu od strony podwórza nie może przewyższać półtora raza więcej odległości domu od przeciwległej ściany lub od granicy sąsiada.

O ile nieruchomości ma zastrzeżone hipoteczne prawo świątła na sąsiednią posesję, wysokość domu lub oficyny będzie obliczona w stosunku odległości od przeciwległej ściany sąsiada.

3) Absolutna wysokość domów frontowych i oficyn z reguły nie może przekraczać 22 metrów i liczyć się będzie od poziomu chodnika do wierzchu górnego gzymsu.

4) Powierzchnia świetlików w planie musi mieć przynajmniej 8 m², przyczem odległość dwóch przeciwległych ścian nie może być mniejsza nad 2,5 metra; na świetliki mogą wychodzić tylko okna przedpokojów, korytarzy, klozetów i łazienek, a w żadnym razie pokojów mieszkalnych i kucheni.

5) Przy urządzaniu lokali mieszkalnych na poddaszach powyżej dopuszczalnej wysokości domów, nachylenie dachu od ulicy nie może przekraczać 45°, a od podwórza 60°, suma zaś szerokości występów okiennych poddaszy, nie może przekraczać połowy długości odnośnego frontu budynku.

6) Do czasu wypracowania przez gminy miejskie i zatwierdzenia w należytem trybie planów zabudowania miast i związanych z nimi przepisów budowlanych, określających dopuszczalne wysokości w poszczególnych dzielnicach, władze budowlane mają prawo czynienia ograniczeń oraz zezwalania na przekroczenie wysokości określonych p. 1 i 2 w każdym poszczególnym wypadku, o ile warunki sytuacyjne, oraz względy higieniczne i estetyczne nie stoją temu na przeszkodzie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych: (—) **G. Narutowicz.**
(Dz. Ust. Rz. P. z marca r. 1922 № 17, poz. 141).

Ogłoszenie.

Walka z żebranią uliczną.

Włóczęgostwo i żebranią uliczną osób zdolnych do pracy, lecz chwytających się żebranią w wstrętu do pracy, jako łatwiejszego źródła utrzymania, są surowo wzbronione.

W celu ukrócenia włóczęgostwa i żebranią, a zarazem oczyszczenia powiatu, a zwłaszcza miasta i osad od metów społecznych, władze administracyjne, samorządowe i organa policyjne będą z całą energią występowały przeciw wszelkim objawom żebranią.

Winni żebranią:

1. z przyzwyczajenia do próżniactwa (art. 276 Kodeksu Karn.);
2. zapomocą czynów oszukańczych lub świadomie fałszywych zapewnień o wypadku nieszczęśliwym lub chorobie (art. 276 K. K.);
3. w sposób niegrzeczny lub zuchwały (art. 276 K. K.);

winni:

1. przyjęcia osoby mniej niż lat 17 mającej w celu skłonienia do żebranią (art. 283 K. K.);
2. skierowania osoby nie mającej lat 17 do żebranią lub oddania na ten cel (art. 420 K. K.) i
3. porwania lub ukrycia dziecka cudzego lub zamiany dziecka nie mającego lat 14 w celu żebranią (art. 502 K. K.), będą pociągnięci do odpowiedzialności sądowej i ulegną karze więzienia lub domu poprawy, przyczem w niektórych wypadkach prawo przewiduje karę więzienia nie mniejszą niż lat 3.

starosta Łódzki: w. z. (—) **St. Dukiewicz.**

Druk M. Nowicki i S-ka Zgierz